

"HULP" Verlening

Geert Theunisse

Het was een warme Julizondag en flink druk met watersport op het Hollandsdiep, Haringvliet en omstreken. Wat later in de middag trok de lucht dicht. Flink zwart aan de kim en dreigende donderkoppen rezen hoog in de lucht omhoog. Daar kwam wat aan... Bij ons leidde dat automatisch tot verhoogde waakzaamheid en zo hoort het ook natuurlijk. Het onweer kwam los met flinke buien en niet te weinig wind eventjes.

Ja! Snel naar het Hollandsdiep met Furie-2. Een jachtje in de problemen bij de Eendenkooi, een stukje boven Numansdorp. De RP-9 zat al aan die kant, dus die was er al voor ons. Ze hadden de bemanning eraf gehaald. Die was veilig aan boord bij hen. Een jonge man en een meisje, rond de twintig en heel aardig om te zien. Het meisje dus...

De RP-9 roept: "Geert, kijk jij even of je dat bootje terug boven haalt, vraagt de eigenaar hier."

Het jachtje was vervuld en dreef zo'n beetje tussen water en wind zachtjes naar lagerwal. Goed, aan het werk dus en een uurtje later leek het weer heel wat, na het water uitpompen. Ik was doende met nog wat rondrijvende spulletjes op te vissen die eruit waren gespoeld, komt er in ene groot gebrul van de RP-9.

"Geert! Neem die drenkelingen hier snel over want wij moeten met spoed naar de Moerdijkbrug!"

"Oké, ik kom eraan."

Met spoed bij de RP-9 opzij geschoten en de drenkelingen stappen over op Furie-2. Nou ja, overstappen? Ze werden zowat op handen gedragen door die gasten, zoveel hulp was er beschikbaar. Voor het meisje dan...

Dat erg aardige meisje deed een beetje stuntelig. Alles met een hand...? Ze waren natuurlijk kleddernat opgevist door de RP-9, en de maten waren wel zo behulpzaam geweest om ze droge kleren te geven. Overall's waren het. Een politieboot is natuur-

lijk ook geen modosalon. Maar bij dat werkelijk heel aardige meisje hadden die lummels, voor ze haar die overall gaven, er eerst vliegensvlug alle knopen afgesneden. Daar liep dat kind, nou ja...kind, een beetje verlegen glimlachend, steeds met een hand haar overall een beetje dichthoudend, haar redders dankbaar te wezen. Je zou ze toch? Nou ja, er moet natuurlijk af en toe ook wel eens gelachen kunnen worden. Niettan?

Maar ziet...! De Hogere Macht straft onmiddellijk! De RP-9 stuift dus naar de Moerdijk en verdwijnt vlug uit ons beeld. Ik breng het bootje en de opvarenden naar Willemstad, waar er verder voor gezorgd gaat worden en vaar weer uit. Nog geen vijf minuten later klinkt er een mayday uit de speaker. Een zeiljacht aan de grond op het Haringvliet. Op de Slijkplaat, richting Hellevoetsluis. Gelijk weer vol-aan met de Deutz en met gezwinde spoed naar de Slijkplaat. Daar gekomen fluks aan het werk om het daar in de zware bui op lagerwal vastgelopen jachtje weer vlot te brengen. Er staat nog steeds een flinke bries.

De RP-9 uit de 'goeie ouwe tijd', vlug op weg naar een ander spoedgeval... Jaja...

Daarmee doende zie ik plots de RP-9 weer in volle draf aan komen vliegen. Ik denk nog: “Nou die hebben er zin in vandaag.” Maar ze varen zonder zelfs maar in te houden voorbij en roepen uit de deur nog iets met “...Stellendam...!” Niet te verstaan. Ik ga maar verder met m’n werk. Alles in orde gemaakt daar op de Slijkplaat. Het jachtje kon weer zelf terug naar Hellevoetsluis varen. Het weer was opgeknapt en het was intussen dik avond. Dus maar naar huis getuft na een welbestede zondag.

De volgende dag kwam de aap uit de mouw... Bij de Moerdijkbrug was de vorige dag een plezierkruisertje met een uitgevallen motor in de trubbels gekomen. Precies in de richting van die grote dikke harde peilers dreef het. De RP-9 schiet juist op tijd bij dat bootje langs, maar raakt ongemerkt – niks van gevoeld of gehoord - net eventjes het randje van de bouwput van de peiler.

Ontiegelijk zwaar damwandstaal is dat, een paar meter onder water. Het was ook nog toevallig flink laag water op de rivier. Het duurde dus niet lang of hun bilge-alarm begint te gillen. Vloerluik open, kijken... “Gossie-mijne! Lek...! Pomp aan!”

Ze konden de lekkage net voorpompen. Het was maar een klein scheurtje.

Ze brengen dus met begrijpelijke spoed dat driftertje de Moerdijk binnen. Bellen gelijktijdig voor het dok in Stellendam om droog gezet te worden, en kwamen daarom dus volgas bij de Slijkplaat langs ronken zonder beleefdheidsbezoekje.

Zie je wel. Altijd netjes blijven tegen de klanten!

EINDE